

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

II

Palma
1992

Línia Directa

© Aina Moll

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Documenta Balear s.a.

Impressió: Antoni Rotger

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

XX

Censura a “Línia Directa”? (!)

Un amable comunicant ens ha fet arribar fotocòpia d'un escrit de Jordi Caldentell, publicat a “S'Arenal” i titulat amb lletres grosses: **Censura a la “Línia Directa” de la Campanya de Normalització Lingüística?**, on explica que li hem fet dues “endemeses”: 1^a, l'estiu passat ens telefonà per fer dues preguntes i “se'n va dur una esculada” en veure que en contestàvem una, sobre llinatges, i no dèiem “ni ase ni bèstia” de l'altra, referent a

l'estàndard oral català; 2^a, a principis d'octubre ens tornà a telefonar per fer-nos una proposta, que havia preparat per escrit, i "encara ara no se són dignats ni a fer-ne esment". I reproduceix la proposta, que és tan llarga o més que el text que estau llegint.

La meva primera reacció davant una pregunta que per mi té una clara resposta: **No**, ha estat d'endossar les culpes al senyor Caldentell dient-li: - 1, per què no deixà el número de telèfon al contestador, o no ens va telefonar per tercera vegada en hores d'oficina? - 2, **Línia Directa** no és un espai periodístic d'opinió, sinó una selecció de consultes; - 3, "no seleccionar" no és igual que "censurar"; - 4, jo no record aquest discurs tan llarg que diu que va deixar al contestador; segur que no hi va quedar registrat, si l'haguéssim rebut ho recordaria...

Arribats aquí, s'imposava comprovar-ho. Cerc els fulls de transcripció de les comunicacions, i al del 7 d'octubre hi trob: "(Contestador) Jordi Caldentey proposa fer un manifest entre totes les entitats preocupades per la cultura de les Illes, queixant-nos del maltracte que rep la llengua a tots els mitjans de comunicació".

Això ja m'ha fet canviar de cantet: segurament no vaig fer cas del parèntesi, i no vaig escoltar la cinta, ja que la proposta no em devia semblar "aprofitable" per a ser publicada al **DM**. Posada la cinta, resulta que sí que recollí tot el text (amb una pila d'interrupcions, que el comunicant percebia, i hi tornava per reprendre el fil). No hi ha remei: he d'entonar el **Mea culpa**.

Per excusar-me'n, i per evitar la frustració d'altres comunicants, no hi serà sobrer donar unes quantes explicacions:

1. **Línia Directa és un servei d'assessorament** als ciutadans sobre temes de llengua, de drets lingüístics i de normalització, que prestam des de l'oficina de la Campanya en nom de les institucions que ens l'han encomanat. També recull suggeriments, propostes i queixes dels comunicants sobre aquests temes, que feim arribar a les instàncies pertinents. No cal dir que les nostres respostes són sempre "ortodoxes", tant des del punt de vista lingüístic com del jurídic.

2. Contestam, en general, directament. Un contestador automàtic

recull les comunicacions que ens fan fora de l'horari de feina, i nosaltres telefonam als interessats per donar-los resposta. Però **necessitam el nom i el telèfon del comunicant**, i sovint no ens el deixen, i no podem establir contacte.

3. **Som molt pocs, i tenim una feinada**. Això fa que no puguem deixar constància escrita (o ni tan sols l'enunciat del tema) de les converses, ni transcriure literalment les comunicacions llargues del contestador.

4. **No publicam al DM totes les consultes** (ni ho podríem fer, encara que tinguéssim una pàgina diària a la nostra disposició). En feim una **selecció**, segons l'interès que demostren els consultants per un tema determinat, o segons la utilitat que les consultes tenen, a parer nostre, per divulgar entre el gran públic coneixements (d'ortografia, gramàtica i lèxic, sobretot) que en situació normal s'aprenen a l'escola, o per afavorir el progrés de la normalització en un clima de concòrdia. Per això en queden excloses: 1, les consultes sobre temes que encara estan en estudi a les institucions competents (l'Institut d'Estudis Catalans i les Universitats dels Països Catalans); és el cas, per exemple, de l'estàndard oral; - 2, les intervencions polèmiques, o que resulten inútils per als objectius de la Campanya —i això no és "censura", sinó "regles del joc", que hem explicitat diverses vegades.

5. Rarament publicam **queixes sobre incompliments o accions de "no-normalització"**: en general, les tractam directament amb els "denunciants" i les feim arribar a les instàncies competents, demanant-los solució. Casos recents: un calendari 1992 editat en castellà per la Direcció General de Medi Ambient —que ja no té remei—, i un cartell de la nostra Campanya manipulat, que un funcionari de l'Administració Perifèrica de l'Estat tenia penjat al seu lloc de treball —amb caràcter privat, per tant, però a la vista del públic—, i que va ser retirat tot d'una que es rebé la nostra queixa, segons ens ha estat comunicat amablement.

La "proposta" de Jordi Caldentell, tal com va quedar resumida, no em semblà "útil" —però el tema de la normalització dels mitjans

de comunicació el va tractar en Joan Albert Villaverde el 4-11-91, i és el darrer text del recull **Línia Directa, 1**, que ja hem reeditat i es pot obtenir gratuïtament al nostre local.

Ara que la conec, no em sembla adequada per a aquesta secció —n'hauríem de parlar quatre o cinc vegades—, però si l'autor ens ve a veure, m'agradarà parlar-ne amb ell llargament. - **A. M.** (23/3/92).